

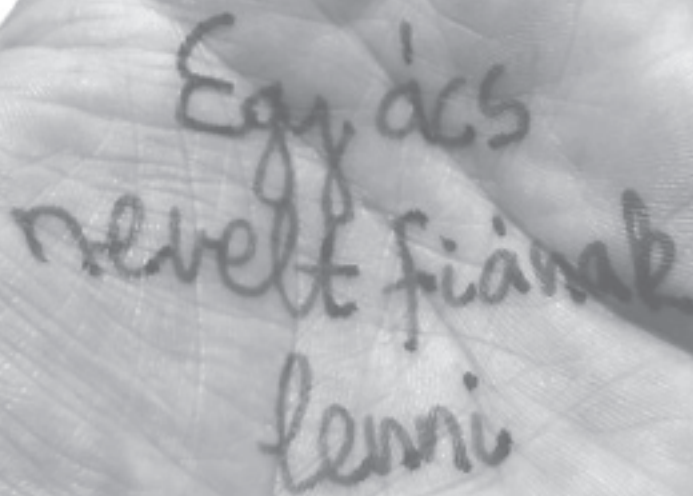
Egy ács nevelt fiának lenni

Minden a futással kezdődött; írni kezdtem a kilométereket, aztán az edzések után egy-két mondatot is: *futás közben összefutni valakivel; belefutni a pofonba.* Amikor közeledtem az 1000 kilométerhez, akkor határoztam el, hogy *ezermondatos* lesz; de gyorsabban futottam, mint írtam: ezerről *ezeregyszáztizenegyre* kellett növelni, hogy utolérjem magam.

Közben kimaradtak évek a futásban, az írásban is; később lassan azért újrakezdttem, és miközben újra gyűltek a kilométerek, egyre inkább fogyni kezdtek a futós mondatok, de akkor ez már egyáltalán nem számított.

- I. Már csak két perced van hátra, lassan elszámolsz 42-ig.
- II. Egy város széle vagy közepe számít a távolságnál?
- III. Spárta közelebb van, mint gondolnád, gyerünk fiú, szaladj a hírrel!
- IV. Úgy indulsz el a maratnon, hogy nem tudod mi vár rád a 21. kilométer után.
- V. Lassan kezdeni, nem figyelni senkire, mégis mindent pontosan érzékelni.
- VI. Nem törődni a szurkolókkal sem, csak haladni előre, leszegett fejjel.
- VII. Lehagysz egy japán nőt, szűk, virágmintás ruhában, fején kalap, kezében kamera.
- VIII. Amerre a legjobb, ezt tetováltatni a lábamra.
- IX. Befutok a Margitszigetre, de semmi eufória.
- X. Beszélgetésekbe hallgatni bele: annyi kint a magyar, hogy a tengerparton szerveznek nekik futóversenyt.
- XI. Dániában készülök 10 fokban, aztán októberben eljövök Budapestre, 30 fokban maratont futni.
- XII. Az idő helyett végre magával a futással foglalkozni.
- XIII. Folyamatosan koncentrálsz; aggódva várod, mikor kezd el fájni a térd.
- XIV. Citromot enni, két pofára, élvezni a savanyút a sok banán és édes ital után.
- XV. Sajnos a banán elfogyott, mondják, éhesen futni tovább.
- XVI. Intesz egy ismert ultrafutónak, aki a mezőny végét is megvárja.

- XVII. Végre találkozol a kíséreddel is, gyorsan kérsz tőle egy szendvicset, így kezded el a 22. kilométert.
- XVIII. Eltitkolni a pontos receptet, amikor államosítják a szeszgyáramat.
- XIX. Vizes kézzel alig tudom felvenni a telefont, aztán jelentem: hőség, rakpart, magas pulzus.
- XX. Feltűröd az izzadt pólódat, hogy talán majd a menetszél hűteni fog egy kicsit.
- XXI. Legördülő izzadáscseppek lenni, mely a köldököd medencéjéből indul a lábaddal közé.
- XXII. Hívhatjuk még szerelemnek, ha már nem remeg a kezem, amikor megérintelek?
- XXIII. Éget a nap a pesti rakparton, nyár lehetne, gondolod, pedig október van.
- XXIV. Mindig csak egy kilométerben gondolkozni, meglegyen a következő.
- XXV. Újabb fogadalom: ha beérsz, írsz 42 mondatot a futásról.
- XXVI. Szurkoló gyerekekkel pacsizni útközben, mégis.
- XXVII. Látod, hogy valakinek éppen segítenek felállni, elájulhatott, lehorzsolta az arcát, az első mondat, amit hallasz tőle: megyek tovább.
- XXVIII. A felújítás alatt is zavartalanul működni.
- XXIX. A Parlamentnél felismer egy szurkolót, aki egy söröshordót szokott ütögetni, tapsol neki.
- XXX. Újabb hídra küzdöd fel magad, már nem tudod mi fáj jobban, a fel vagy a le.
- XXXI. Egy frissen festett hídra vésni a neved.
- XXXII. Vállalásokat tesz: elérni a margitszigeti villamosmegállót, az Alkotmány utcát, a Nyugati felüljárót, a Ferdinánd hidat, a Dózsa sarkát, a Podmaniczky vasúti felüljárót, a Hősök terét, az utolsó frissítést, túl lenni az utolsó percen.
- XXXIII. Érzi, hogy talán görcsölni fog a lába, enyhe pánik.
- XXXIV. Megkéri az apját, hogy szerezzen neki magnéziumot; előremegy és intézkedik, ez megnyugtatja.
- XXXV. Várja a kilométertáblákat, a vége felé már nem vét el egyet sem.
- XXXVI. A 40. kilométernél hinni csak el először.
- XXXVII. Futsz a busz után, látszataból inkább, maradni akarsz, a szíved a torkodban.
- XXXVIII. Sírás nélküli sírás lenni.
- XXXIX. Nesztelenül próbál lépni, de csak a fülében visszhangzik a követés; tenyerén egy elmosódott név emlékezteti csupán, hogy miért van itt; vajon miért fordul meg mégis?

Egy ács
nevelt fiának
lenni

- XL. Az utolsó frissítőnél lemossa magát, aztán az óráját figyeli, teljen minél gyorsabban.
- XLI. Nem magány ez, csak éppen nem vagy itt.
- XLII. Ráfordul a célegyenesre, macskakő, fogadja a tapsot; más érzés, mint képzelte; végre bent van.
43. Esőcseppet lesodorni meredek lépcső korlátjáról.
44. Könyékig bedugni a kart a friss búzával megtöltött hordóba.
45. Emlékezetből írni le kultikus filmek párbeszédeit.
46. Rálehelni egy megkorbácsolt szemű ló fáradt tekintetére.
47. Rácsodálkozni a hordók mozdulatlanságára, penészes falú pincében.
48. Az utolsó pillanatban még kezét mosni a fellépés előtt, hogy a hangszerek tiszták maradhassanak.
49. Egy mikrofonállvány-alkatrészt keresni a színpad előtt a sötétben.
50. Meglepődni, ismét, az áramszünet okozta kiszolgáltatottságon.
51. Engedni, hogy a kisfiú megfogja a kezem.
52. Csak nyugodtan, ne zavartassa magát, ha már elkezdte, fejezze is be, nem áru-
lom el senkinek, hogy nem ellenkeztem; majd azt hazudom mindenkinek, el-
képzelttem, hogy nem is maga az apám.
53. Üresen hagyni oldalakat a simalapú noteszben.
54. Leírni mással (anya), vezetés közben, ezt a mondatot: *először látni a kedvenc
filmet.*
55. Gyíknak lenni egy napsütötte kövön.
56. Fociban szó szerint venni, alsóként, a szoros emberfogást.
57. Átszakítani, *adjókirálykatonában*, az összekulcsolt kezeket.
58. Találkozni a költővel, amikor a szeme nem akar látni.
59. Hőésben várni a buszt, hogy vigyen haza a könyvtárból.
60. Reflektorral hajtani át éjjel az alvó várososon.
61. Eltérsni a tervezett útvonaltól, utána azt mondani, hogy ez nem eltévedés.
62. Vörösborral a kézben nézni a sötétedést.
63. Mondani, ott egy darázs, majd megölni.
64. Váratlanul megörülni az ezerszer látott utcaképnak.
65. Megérkezni a távoli rokon esküvőjére, de tévedésből (sorház) a szomszéd nap-
palijában ülni le a kanapéra.
66. Esernyőt tartani a kislány fölé, aki az anyja hátán alszik bele a koncertbe.
67. Amikor a színpadnál is fontosabb a mellettem ülő, betyártekintetű, férfi üte-
mezése a lábaival.
68. Gyávaságból vizsgára nem menni el.
69. Temetés után tudni megszépíteni a bánatot.
70. Pártfunkcionáriusoknak zárt körben fellépni.
71. Szavazni indulsz, pedig csak egyből lehet.
72. Visszakérdezni, hogy melyik pártnak.
73. A nagymamám ráncos kezével rakni paradicsomot a konyhaablakba.
74. Sétálni a *történelmi* belvárosban.
75. Hazudni a törvény képviselőjének, aki zsigerből nem huny szemet.
76. Röhögést próbálni meg elfojtani.
77. Hiába borítják be az egész várost plakátokkal, az ő ember nagyságú plakátjai-
val, mégis úgy érzi, láthatatlan; ha megtapsolják, nem őt tapsolják, hanem ma-
gát az eseményt, hogy legyen valami értelme annak, hogy nem otthon ülnek,
hogy korán kelnek, hogy a munkából rohannak haza, hogy várják a hétvégét,
hogy aztán vasárnap azt se bírják ki, hogy együtt kell lenniük a családjukkal.
78. Előbb érkezni meg, mint a feladott képeslap.
79. Elveszett kéziratra azt mondani, egy riportban, hogy elsüllyedt.
80. Telefonálás közben bejárni a fél várost.
81. Reggel leírni egy mondatot, amit tévedésből nem jegyez meg a gép, délután
szembesülni a hiánnyal; *nem tudni visszaemlékezni a régre.*

82. Öngyújtót hagyni az erkélypárkányon.
83. Elkéseredni az emberi játszmák sutaságán.
84. Sötétedik, de még látni a vonat árnyékát a lekaszált árokparton.
85. Fákat (fasort) ültetni az újszülött gyerekeknek.
86. Esküvőn a rokonok riadt tekintetének kereszttüzeiben táncolni a menyasszonnyal.
87. Házibuliban úgy választani a zenét, mintha te is itt lennél.
88. Összeszámolni a horzsolásokat, elcsodálkozni a test törékenységén.
89. Úgy rúgni egy 11-est, hogy utána rólam neveznék el.
90. Átadni a helyet büszkén az utánunk jövőnek.
91. Hetek múlva venni csak észre egy ismerős hiányát.
92. Elcsendesedik az eső hangja, de te nem enyhülsz, még sok mondat hiányzik, hogy megnyugodjon a helyzet; utólag csodálkozom ezeken a megfeszített beszélgetéseken, mennyire ránk tudott nehezdedni a kimondás megdöbbenő őszintesége.
93. Meztelenül szaladni éjjel a tengerbe.
94. Feldobom az ötvenforintost; mindig fej, csak néha írás, de akkor nagyon.
95. Március 24-én foganni meg.
96. Ujjon kezdeni számolni a hónapokat.
97. Megérkezni, végre egyedül lenni a régi helyeken.
98. Elővenni a régi zenéket és újra meghallgatni, ezt is nélkülöd.
99. Mint a megnyitott csapból, kezdenek folyni belőle a sértett mondatok.
100. Ez talán az első emlék: először hagynak egyedül idegen helyen, utólag áll csak össze a kép, hogy ez az unokatestvéremék háza és udvara lehet; nincs konkrétum, csak az, hogy egyedül maradtam, hogy otthagytak valahol, és még elmondani sem tudom: hogy jöjjenek értem, hogy vigyenek haza. ■ ■ ■

■ **Neszlár Sándor:** 1980-ban született Sátoraljaújhelyen. Író. Első kötete 2009-ben jelent meg, *Inter Presszó* címmel, a FISZ gondozásában, jelenleg az *Egy ács nevelt fiának lenni* című könyvén dolgozik, amely a Magvető Kiadónál jelenik meg 2018 őszén.